

Foto: Moreno Molenaar / Pix4Profs

De uitvaart van Ellen op 25 oktober was van een on-Fijnaarts, theateraal niveau, een waardige slotakte van een kleurrijk en muzikaal leven. Deels had Ellen hier zelf de hand nog in.

De reacties die wij mochten ontvangen, de bemoedigingen, lieve berichten en blijken van medeleven waren werkelijk tot steun en hebben wij ervaren als enorme waardering voor Ellen.

Veel mensen waren geroerd, geschokt, geschrokken en dat bleek uit de woorden die werden opgeschreven, velen waren er echt voor gaan zitten.

Dank daarvoor, het deed mij, de kinderen en verdere familie zeer goed.

Marcel Deelen

EEN AANTREKKELIJKE EN FLAMBOYANTE DAME

Graag citeer ik uit de toespraak die Johan de Witte hield en die in rake bewoordingen een realistisch beeld schetst van Ellen.

'Ellen had een bijzondere energie – ze kwam binnen en vulde de kamer met haar sprankelende lach, haar gevoel voor stijl, haar scherpe observaties en die licht theatrale flair die haar zo eigen was.

(...) Haar liefde voor muziek en klassieke zang, gaf haar spirit en persoonlijkheid.

Een prachtig mens op de Bühne. Wanneer ze zong, liet ze haar ziel spreken. Soms ingetogen, soms krachtig, maar altijd met gevoel. (...)

Ellen had ook een scherp oog voor schoonheid, in muziek, in mensen, in het leven zelf. Ze kon genieten van de kleine dingen – een mooi servies, een vers boekje, een zonnige dag – maar ook van het grotere geheel: verbinding, vriendschap en samenzijn.

En dat is misschien wel wat we het meest van haar zullen missen: die combinatie van warmte, humor, klasse en echtheid. Ellen was iemand die kleur gaf aan de momenten die ertoe deden.

Ze bracht de *vibe* over op andere mensen. Inspireerde jeugd met haar talent. Wist anderen, te raken, mee te nemen in haar boodschap. (...)

In onze herinnering horen we nog haar stem. In onze gedachten blijft ze lachen. In wat ze heeft gedeeld, leeft ze voort. (...)

Talent zonder weerga, Schoonheid zonder sleet. Je bent mijn bron, mijn poolster, mijn heeal – hoor ik je fluisteren Marcel. Je hebt bewonderenswaardig veel voor haar gedaan. Chapeau.

Lieve mensen, hetgeen WIJ uit de 'boekenkast' van Ellens leven hebben ervaren, was een voorrecht.

Ellen Vaarwel'

*Talent zonder weerga,
Schoonheid zonder sleet.*

[artikel BN/De Stem 27 oktober 2025: Rouwstoet met paardenkoets](#)

Meermaals rees de vraag of de muziek in d'Engelenburgh weer zal klinken. Hoewel ik op dit moment daarover weinig kan zeggen, is het ondenkbaar dat het hier zou stoppen. Het zou ook geen recht doen aan haar inzet, haar invloed en haar nalatenschap. Velen hebben hier prachtige momenten gehad, dat mag niet zomaar eindigen. Ik hoop (en verwacht), dat ik daarin niet alleen zal staan en dat u als lezer/bezoeker, als het zover is, de herinnering alsmede de culturele en muzikale erfenis van Ellen in d'Engelenburgh levend houdt.

Reacties en bemoedigen uit de talloze condoleances:

Haar sprankelende levendigheid wist mij keer op keer te raken. Haar vrolijkheid zorgde dat mijn slechte dag een goede dag werd. Zij was een verrijking in mijn leven en ik ben dankbaar haar te hebben gekend.

*Jouw prachtige stem, de mooie uitleg bij de muziek, jouw gastvrijheid, je kookkunsten, jouw persoonlijkheid...
Wat hebben wij genoten van haar zingen* *Warme herinneringen die veel voor ons betekenen.*

Ik ken Ellen al zovele, tientallen jaren. Toen ik de kaart onder ogen kreeg en een tijdje stil was, ontrolde zich als het ware een film. Een film met beelden uit die tijd. Beelden die zo maar aan kwamen rollen. (...)

En niet te vergeten haar zangcarrière, als prachtige vrouw, een ster, met een mooie stem. We hebben haar gezien en gehoord in verschillende operettes, maar ook, heel eenvoudig, in de cantorij of solo, in de kerk.

Ik blijf haar herinneren als de zeer welkome gast, die op mij indruk maakte door haar gevoel voor rechtvaardigheid.

Wij zijn Ellen en jou dankbaar dat jullie podium hebben gegeven aan iedereen die muziek in het hart gesloten heeft.

Zij was een heel bijzondere vrouw die Fijnaart wat extra kleur gaf en voor velen heel veel heeft mogen betekenen.

Waar woorden tekort schieten, past stille herinnering: aan een passie voor muziek en cultuur, een gezongen duet, een gezellig samenzijn in een monumentaal huis en tuin...

Ze was een hele bijzondere vrouw, ik ben blij dat ik haar gekend heb.

Het overlijden van Ellen heeft mij diep geraakt.

We proberen ons voor te stellen wat dit voor jullie moet betekenen, iemand zoals zij moeten verliezen.

Ik heb haar maar een paar keer ontmoet, maar wat een bijzondere en indrukwekkende, lieve vrouw.

Wat een geweldige vrouw. Hopelijk zet jij jullie passie voort zodat de Engelenburgh zich weer zal vullen met... MUZIEK.

Ik zal nooit vergeten hoe prachtig Ellen het Ave Maria en het Vijfalied heeft gezongen op het afscheid van mijn vader. En dat, ondanks dat het in dezelfde ruimte was waar zij kort tevoren afscheid van haar moeder had genomen. Daar heb ik nog steeds diep respect voor.

Wij zullen ons haar en haar prachtige stem altijd herinneren, in dankbaarheid.

Genoten van haar zang in diverse optredens. Bewondering voor haar strijd lust en haar onvoorwaardelijke liefde voor jou en haar kinderen en allen die ze lief had.

Psalm 63 vs. 8: ...in de schaduw van Uw vleugels zal ik vrolijk zingen.

Wat zal het stil worden op d'Engelenburgh. Een mooie, sprankelende, creatieve, lieve vrouw, die zo prachtig kon zingen, wat je raakte.

Elke keer een bijzondere, levendige en warme ontmoeting! We genoten met jullie van ons contact!

Ik heb Ellen leren kennen als een lieve vrouw en oh, wat paste ze goed bij je. Ze zal nooit vergeten worden.

Jullie samen met de hondjes buiten. Zo mooi om te zien, de liefde die jullie uitstraalden naar elkaar. Zo bijzonder.

Mensen als Ellen horen tijdloos te kunnen voortbestaan met hun grote bijdrage in de muziek die ons zo vaak het gevoel geeft dat dit het leven wat draaglijker maakt.

